

imod indbringes for ministeren, jf. retsplejeloven § 721, stk. 2, og § 749, stk. 3.

Der henvises til betænkningen, side 331.

4.7. Militær retsplejelov § 10

Efter § 10, stk. 1, påtales strafbare handlinger, der er omfattet af militær straffelov, af det offentlige. Dette følger også af retsplejeloven §§ 719 og 720. Militær retsplejelov § 10, stk. 1, forudsætter eksistensen af særregler i militær straffelov, hvorefter visse strafbare forhold er undergivet privat påtale. Der findes ikke længere sådanne regler, og § 10, stk. 1, er derfor indholdsløs.

Efter § 10, stk. 2, kan lovovertrædelser, der ellers er undergivet privat påtale, påtales af det offentlige, når de begås i eller i anledning af tjenesten. Offentlig påtale forudsætter således ikke en begæring fra f.eks. en forurettet. En næsten tilsvarende bestemmelse findes i retsplejeloven § 727, stk. 2, hvorefter offentlig påtale af en lovovertrædelse, der er henvist til privat efterfølgning, kan ske, hvis almene hensyn kræver det. Der er derfor ikke fundet behov for at foreslå særbestemmelsen i militær retsplejelov § 10, stk. 2, opretholdt.

Der henvises til betænkningen, siderne 331-332.

4.8. Militær retsplejelov § 12

Bestemmelsen indeholder særlige regler om bl.a. betingelserne for, at en sigtet eller tiltalt i en militær straffesag har krav på at få en forsvarer beskikket.

Militær retsplejelov supplerer på to punkter de bestemmelser, der efter retsplejeloven gælder for den sigtedes eller tiltaltes adgang til at vælge en forsvarer eller hans krav på at få en forsvarer beskikket.

For det første kan en sigtet i en militær straffesag ud over en advokat som forsvarer vælge en person, der er eller på gerningstidspunktet var tjenstgørende militærperson, jf. § 12, stk. 1. Det samme gælder en sigtet eller tiltalt, der har krav på at få en forsvarer beskikket, jf. § 12, stk. 3, 1. punktum.

For det andet skal der altid beskikkes en forsvarer for den, der er tiltalt for en overtrædelse af militær straffelov, jf. § 12, stk. 2. Dette gælder, i modsætning til de almindelige regler i retsplejeloven, også selv om lovovertrædelsen f.eks. alene vil medføre straf af bøde. Det bemærkes i denne forbindelse, at beskikkelse af forsvarer bl.a. også medfører, at den tiltalte skal betale forsvarerens salær, hvis han helt eller delvist bliver dømt. Udvalget om den militære straffe- og retsplejeordning mv. har ikke fundet, at der kan påvises noget behov for at opretholde en bestemmelse om obligatorisk forsvarerbeskikkelse i alle sager om overtrædelse af militær straffelov.

Den eksisterende adgang til at kunne beskikke tjenstgørende militært personel som forsvarer i militære straffesager har ifølge det oplyste ikke været anvendt i de sidste mange år.

§ 12 foreslås derfor ophævet.

Der henvises til betænkningen, side 332.

4.9. Militær retsplejelov § 15, nr. 2

Denne bestemmelse om militære chefers adgang til at foretage anholdelse i militære straffesager svarer i alt væsentligt til retsplejelovens tilsvarende bestemmelse, jf. § 755, stk. 2, om privat anholdelse, og der er derfor ikke fundet anledning til at medtage denne del af den gældende bestemmelse i lovudkastet. Den resterende del af bestemmelsen foreslås opretholdt, jf. lovforslagets § 10 og de særlige bemærkninger til bestemmelsen.

Der henvises til betænkningen, side 333.

4.10. Militær retsplejelov § 22

Efter stk. 1 i denne bestemmelse, kan anmeldelse af strafbare forhold også indgives til den militære chef på tjenestestedet. Udvalget om den militære straffe- og retsplejeordning har fundet, at anmeldelse af strafbart forhold under efterforskning, der forestås af militære myndigheder, herunder i form af pligtforsømmelser efter militær straffelov, skal anmeldes til den militære anklagemyndighed. Den gældende bestemmelse er derfor ikke medtaget i lovudkastet. Dette udelukker ikke, at den militære chef kan modtage sådanne anmeldelser, men vedkommende vil i givet fald være forpligtet til at videresende anmeldelsen til den militære anklagemyndighed, jf. forvaltningsloven § 7.

Af § 22, stk. 2, fremgår, at klager over myndighedsmissbrug fra militære myndigheders side under efterforskningen behandles efter reglerne i retsplejeloven § 746. § 746 bestemmer, at retten afgør tvistigheder om lovligheden af politiets efterforskningskridt samt om sigtedes og forsvarerens beføjelser. Efter retsplejeloven § 1019 a, stk. 1, der findes i lovens kapitel 93 b vedrørende behandling af klager over politipersonalet, skal klage indgives til vedkommende statsadvokat. Der er ikke fundet grundlag for at foreslå bestemmelsen opretholdt, da efterforskningskompetencen efter lovforslaget tilkommer den militære anklagemyndighed.

Militær retsplejelov § 22 foreslås derfor ophævet.

Der henvises til betænkningen, side 333.

4.11. Militær retsplejelov § 23, stk. 2

Bestemmelsen indeholder en særregel om fri adgang til at anke en straffedom i en sag om overtrædelse